

Sygn. akt: I C 318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Szwed-Szczygieł

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Beata Antos

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 roku w Bielsku-Białej

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M.

o stwierdzenie nieważności uchwał

1). oddała powództwo;

2). zasądza od powoda J. S. na rzecz strony pozwanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IC 318/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 czerwca 2015 roku

Powód J. S. wniósł pozew przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w M., domagając się stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) (...) oraz uchwały numer (...).

Uchwale nr (...) powód zarzucił sprzeczność z art. 18 § 1 Prawa spółdzielczego, polegającą na tym, że różnicuje ona ceny sprzedaży gruntów dla członków pracujących i niepracujących, a ponadto sprzeczność z art. 162 Prawa spółdzielczego poprzez niedopuszczenie do udziału w walnym zgromadzeniu i w konsekwencji odmówienia prawa głosu członkom, którzy nie świadczyli pracy na rzecz spółdzielni, jak i emerytom i rencistom. Wskazał, że powództwo może być oparte o przepis art. 42§2 Prawa spółdzielczego w obecnym brzmieniu, ponieważ stosowanie stanu prawnego z chwili podjęcia uchwały może mieć zastosowanie do jej materialno-prawnych skutków, a nie procedury. Ponadto może się domagać stwierdzenia nieważności uchwały na podstawie art. 189 kpc z powołaniem się na nieważność bezwzględną uchwały wynikającą z art. 58 kc.

Uchwale nr (...) / (...) powód zarzucił, że jest sprzeczna z art. 38 § 1 Prawa spółdzielczego i jest także sprzeczna z § 31 p. 6 statutu. Podejmowanie uchwał w sprawie zbycia nieruchomości powinno należeć do wyłącznej kompetencji Walnego Zgromadzenia. Nie wszyscy członkowie spółdzielni wiedzą o tym, że dokonywana jest transakcja zbycia, w sytuacji kiedy zbycie odbywa się jak dotychczas tzn., że najpierw jest sprzedaż, a potem zatwierdzenie czynności na Walnym Zgromadzeniu. Zaskarżona uchwała nie wskazuje osoby nabywcy, nie indywidualizuje działki gruntu a

ponadto prawo spółdzielcze nie przewiduje możliwości konwalidowania wadliwych czynności prawnych, podjętych z naruszeniem przepisów kompetencyjnych poprzez dokonanie ich zatwierdzenia.

Strona pozwana Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna (...) - W. w M. wniosła o oddalenie powództwa. Na uzasadnienie podała, że uchwała nr (...) nie została zaskarżona w terminie, a ówczesny stan prawny nie przewidywał bezwzględnej nieważności uchwały sprzecznej z prawem. Ponadto powód nie wykazał, że nawet gdyby wszyscy członkowie głosowali nad uchwałą jej treść była by inna od podjętej. Nie było żadnej regulacji, która zakazywała by udziału i głosowania nad podejmowanymi uchwałami dla emerytów i rencistów, będących członkami spółdzielni. Różnice w cenach wynikały z woli innego potraktowania aktywnych zawodowo członków spółdzielni, świadczących na jej rzecz pracę od członków nie świadczących pracy.

Uchwała nr (...) dotyczyła zatwierdzenia dokonanej w 2013 roku sprzedaży dwóch działek rolnych. Nie wywołuje ona żadnych skutków na przyszłość, a art. 38 ust.5 Prawa spółdzielczego nie wprowadza żadnego kryterium, które dotyczyłoby treści uchwały w sprawie zbycia nieruchomości.

Po stronie powoda do sprawy przystąpił w charakterze interwenta ubocznego S. J.. Strona pozwana wniosła opozycję przeciwko wstąpieniu interwenienta ubocznego, którą Sąd uwzględnił postanowieniem z dnia 20.3.2015 roku i nie dopuścił do udziału w sprawie S. J. w tym charakterze. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 8.4.2015 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Walne Zgromadzenie Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M. podjęło w dniu 9.4.1997 uchwałę numer (...) w sprawie zatwierdzenia wyceny lokali mieszkalnych w budynkach w M. wraz z działkami i zabudowaniami przynależnymi obj. kw numer (...) Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, a stanowiących własność spółdzielni oraz działek pozostałym pracującym i niepracującym członkom spółdzielni nie kupującym lokali spółdzielczych. Uchwała ta upoważniała Zarząd Spółdzielni do sprzedaży wymienionych w niej nieruchomości i ustalała cenę ich sprzedaży. Dla pracujących członków spółdzielni przewidziano niższą cenę sprzedaży niż dla niepracujących członków spółdzielni

(uchwała nr (...).18-20

protokół z Walnego Zgromadzenia Członków wraz z listą obecności-k.98-105)

Walne Zgromadzenie Członków Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) - W. w M. podjęło w dniu 27.6.2014 roku uchwałę numer (...) zatwierdzającą sprzedaż następujących środków trwałych: działki rolnej o powierzchni 0,3643 ha wraz z udziałem w drodze o powierzchni 0,0048 ha a także działki rolnej o powierzchni 0,3524 ha wraz z udziałem w drodze o powierzchni 0,0024 ha

(uchwała numer (...)-k.17

protokół z walnego zgromadzenia członków z listą obecności- k.106-111, k.177-178)

Zgodnie ze statutem obowiązującym u strony pozwanej do wyłącznej właściwości walnego zgromadzenia należy podejmowanie uchwał w sprawach zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej

(statut §31 pkt 6-k-32-68)

Powód jest członkiem pozwanej Spółdzielni od marca 1987 roku. Do lutego 1996 roku pracował w spółdzielni a od lutego 1996 roku prowadził własną działalność na majątku spółdzielni. W latach 1996-2012 nie mógł brać czynnego udziału w walnym zgromadzeniu. Powód nie był zainteresowany kupnem żadnej z działek, których dotyczy uchwała nr (...)

(zeznania powoda-k.193-194 i nagranie audiowizualne rozprawy z dnia 20.5.2015 roku)

Powód nie wie jakich konkretnie działek dotyczy uchwała numer (...). Prezes zarządu strony pozwanej wie-potrafi te działki zidentyfikować po powierzchni. Jeżeli członek pozwanej Spółdzielni patrzyłby tylko na uchwałę zatwierdzającą sprzedaż numer (...) to może nie wiedzieć jakich działek konkretnie ona dotyczy. Sprzedaż działek odbywała się w oparciu o blankietową uchwałę z 1998 roku. Następnie przed uchwałą zatwierdzającą sprzedaż podejmowana była uchwała Zarządu pozwanej Spółdzielni i w niej znajdowały się numery działek i cena sprzedaży

(zeznania powoda-k.193-194 i nagranie audiowizualne rozprawy z dnia 20.5.2015 roku

zeznania strony pozwanej -k.194-195 i nagranie audiowizualne rozprawy z dnia 20.5.2015)

Pismem z dnia 19.3.2014 roku powód wystąpił wraz z innymi osobami do pozwanej Spółdzielni o uznanie, wyliczenie i naprawienie wyrządzonej szkody przy podziale majątku spółdzielni od 1995 roku. Naprawienie szkody powinno nastąpić przez przyznanie tym osobom działek budowlanych lub rolnych na warunkach jakie dotąd otrzymali członkowie pracujący na zasadach równości jakościowej, ilościowej i cenowej

(pismo z 19.3.2014 roku-k.191)

Wyrokiem z dnia 26.6.2014 roku w sprawie I C 147/13 Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej ustalił, że uchwała nr (...) z dnia 23.4.1998 roku w sprawie upoważnienia Zarządu pozwanej Spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego jest nieważna. Wyrokiem z dnia 16.1.2015 roku Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił wyrok Sądu Okręgowego i oddalił powództwo.

(wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 26.6.2014 roku-k.130

wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16.1.2015 roku-k.139)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na powołanych wyżej dowodach. Jak wynika z oświadczenia pełnomocnika strony pozwanej decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B.-B.-k.69-71 została dołączona do akt przez pomyłkę.

Postanowieniem z dnia 20.5.2015 roku Sąd oddalił wnioski powoda o zobowiązanie strony pozwanej oraz zobowiązanie Gminy J. do przedłożenia umów notarialnych sprzedaży gruntów w okresie od 1997 roku do 2015 roku zawarte w piśmie z 19 marca 2015 roku, a mające związek z uchwałą numer (...), ponieważ sprawa dotyczy ważności konkretnych uchwał walnego zgromadzenia członków pozwanej, a nie ważności zawieranych umów. Ponadto z uwagi na fakt, że powyższa uchwała podejmowana była w innym stanie prawnym, który zostanie poniżej omówiony nie miało to znaczenia dla sprawy.

Sąd oddalił także wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. B. i E. P. oraz wnioski strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków S. M. i J. W., ponieważ wnioski te dotyczyły okoliczności czy niektórzy członkowie pozwanej Spółdzielni mogli uczestniczyć w walnym zgromadzeniu członków i głosować nad uchwałą nr (...) czy też nie. Zdaniem Sądu okoliczności te nie miały znaczenia dla sprawy wobec faktu, że powyższa uchwała podejmowana była w innym stanie prawnym, który zostanie poniżej omówiony.

Sąd postanowił dopuścić dowód z przesłuchania stron wyłącznie na okoliczność interesu prawnego w zaskarżeniu spornych uchwał oraz przyczyn, dla których podjęto uchwałę nr (...) roku, oddalając wnioski o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na inne okoliczności, ponieważ zdaniem Sądu tylko te okoliczności miały znacznie dla rozpoznania sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wniósł o stwierdzenie nieważności dwóch uchwał walnego zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni: numer (...) i (...). Sąd żądaniem powoda był związany.

Odnosnie uchwały nr (...) należy stwierdzić, że została ona podjęta w innej sytuacji prawnej niż obecnie. Przepis art. 42 §2 Prawa spółdzielczego stanowiący, że uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna, został wprowadzony do tej ustawy na mocy art. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2005.122.1024.) Przepis art. 4 ust.1 ustawy zmieniającej stanowi, że do oceny skutków zdarzeń prawnych stosuje się przepisy obowiązujące w dniu, w którym zdarzenia te nastąpiły. Takim zdarzeniem w niniejszej sprawie jest uchwała numer (...). Sąd podziela przy tej ocenie zdanie Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 16.1.2015 roku w sprawie I ACa 737/14, w który Sąd Apelacyjny uznał za takie zdarzenie prawne uchwałę numer (...) roku walnego zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni, upoważniającą zarząd spółdzielni do sprzedaży zbędnego majątku trwałego. Zarówno uchwała nr (...) (...) jak i uchwała nr (...) dotyczą tej samej materii. Konieczne było więc oparcie się w sprawie na przepisie art. 42 Prawa spółdzielczego w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania uchwały nr (...) (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2010 roku, V CSK 260/09, LEX nr 589842). Zgodnie z art. 42 §2 Prawa spółdzielczego w tym brzmieniu członek spółdzielni może zaskarżyć do sądu uchwałę z powodu jej niezgodności z prawem lub postanowieniami statutu; na tej samej podstawie uchwałę może zaskarżyć także zarząd spółdzielni. Zgodnie z §3 tego przepisu powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia.

W sytuacji niezgodności uchwały z prawem członek spółdzielni mógł ją zaskarżyć do Sądu, przy czym ograniczony był ostatecznie rocznym terminem od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Powód nie wniósł powództwa o uchylenie uchwały we wskazanym terminie. Powód wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały po 17 latach od jej uchwalenia.

Powództwo mogło by być także oparte o przepis art. 58 kc w zw. z art. 189 kpc. Sąd podziela zdanie, że uchwały organów spółdzielni rodzące skutki cywilno-prawne podlegają - jako czynności prawne - odpowiednim przepisom zawartym w kodeksie cywilnym. Uchwały te nie mogą podobnie jak inne czynności prawne naruszać przepisów bezwzględnie obowiązujących, ich więc skuteczność podlega z tego punktu widzenia dyspozycjom art. 58 k.c. W takim wypadku członek spółdzielni może zatem wystąpić z powództwem o ustalenie nieważności uchwały ze skutkiem ex tunc mimo nie zaskarżenia jej na podstawie art. 42 § 2 i 3 Prawa spółdzielczego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2004 r., V CK 443/03, M.S.. 2004/5/14, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 31.10.2012 roku, I ACa 578/12, LEX nr 1236363). Uchwała nr (...) nie wywołuje bezpośrednich skutków cywilnoprawnych. Powód nie mógł więc skutecznie oprzeć swojego żądania o powyższe przepisy.

Odnosnie uchwały numer (...) należy wskazać, że powód domagał się stwierdzenia jej nieważności z powodu sprzeczności z art.38§1 prawa spółdzielczego i sprzeczności z §31 pkt 6 statutu. W piśmie z 19.3.2015 roku pełnomocnik powoda wskazał, że uchwała ta narusza art.38 ust.5 Prawa spółdzielczego, ale ponieważ takiego przepisu w ogóle nie ma Sąd uznał, że w istocie jest to pomyłka, a naruszanie ma dotyczyć art. 38§1 pkt 5 w/w ustawy. Zgodnie z art. 42 §2 Prawa Spółdzielczego w obecnym brzmieniu uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna. Zgodnie z §3 tego przepisu uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu.

Jeżeli powód uważa, że uchwała jest sprzeczna ze statutem powinien wytoczyć powództwo o uchylenie uchwały. Nie uczynił tego domagając się ostatecznie stwierdzenia nieważności uchwały, a Sąd jest tym żądaniem związany, ponieważ powództwo o uchylenie uchwały i powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały sąd dwoma różnymi kategoriami prawnymi.

Zgodnie z art. 38§1 pkt 5 Prawa spółdzielczego do wyłącznej właściwości walnego zgromadzenia należy podejmowanie uchwał w sprawie zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej. W uchwale

nr (...) roku walne zgromadzenie członków pozwanej Spółdzielni zatwierdziło sprzedaż środków trwałych w postaci dwóch działek rolnych, przy czym wskazano jedynie powierzchnię tych działek wraz z powierzchnią udziału w drodze. Powód wskazywał, że taka uchwała nie znajduje umocowania normatywnego w prawie spółdzielczym, które nie przewiduje możliwości zatwierdzania uchwał ex post. Ponadto uchwała ta nie indywidualizuje, zdaniem powoda, działek w wystracający sposób-nie podaje numerów w rejestrze gruntów czy numerów ksiąg wieczystych lub osoby nabywcy.

Zdaniem Sądu następcze potwierdzenie uchwałą walnego zgromadzenia członków spółdzielni umowy sprzedaży nieruchomości jest prawnie dopuszczalne. Sąd opiera się przy tym na zdaniu, Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale 7 sędziów z dnia 14 września 2007 r., III CZP 31/07, OSNC 2008/2/14, stwierdzającej, że do umowy zawartej przez zarząd spółdzielni bez wymaganej do jej ważności uchwały walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej ma zastosowanie w drodze analogii art. 103 § 1 i 2 k.c.

Przepis art. 103 § 1 kc, stanowi, że jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Przepis art. 102 § 2 kc stanowi, że druga strona może wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu.

W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że z uchwał walnego zgromadzenia (zebrania przedstawicieli członków), które ma na względzie art. 38 § 1 Prawa spółdzielczego, tylko niektóre są uznawane za wymagane do dokonania określonych czynności prawnych; innymi słowy - do ważności tych czynności prawnych; dotyczy to przede wszystkim wymienionych w art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego uchwał w sprawie zbycia nieruchomości lub zakładu. Do tej samej kategorii uchwał Sąd Najwyższy zaliczył uchwały w sprawie przystępowania do innych organizacji gospodarczych oraz występowania z innymi organizacjami gospodarczymi, będące przedmiotem tamtej sprawy, o których mowa w art. 38 § 1 pkt 6 Prawa spółdzielczego. Po dokonaniu analizy przepisów prawnych, orzecznictwa i poglądów doktryny Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że do umowy zawartej przez zarząd spółdzielni bez wymaganej do jej ważności uchwały walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej ma zastosowanie w drodze analogii art. 103 § 1 i 2 k.c. i Sąd ten pogląd i jego uzasadnienie podziela. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 września 2009 r., IV CSK 144/09/ LEX nr 564977 wskazując, że brak sankcji w art. 39 k.c. oraz podobieństwo instytucji organu osoby prawnej i pełnomocnictwa przemawia za stosowaniem w drodze analogii przewidującego sankcję bezskuteczności zawieszoną art. 103 § 1 i 2 k.c. w zakresie nieunormowanym przepisami szczególnymi do umów zawartych w imieniu osoby prawnej przez osoby działające w charakterze organu osoby prawnej bez kompetencji do tego.

Sądowi znany jest pogląd, że uchwała walnego zgromadzenia spółdzielni, o której mowa w art. 38 § 1 pkt 5 Prawa spółdzielczego, wyrażająca zgodę na zbycie nieruchomości zmierza do wywołania skutku prawnego w sferze cywilnoprawnej, a zatem jest formą oświadczenia woli. Jeśli uchwała ma uprawniać właściwy organ do złożenia w imieniu spółdzielni oświadczenia woli przeniesienia prawa własności konkretnej nieruchomości, to oczywiście jest, że musi zawierać, co najmniej oznaczenie tej nieruchomości (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.9.2009 roku, IV CSK 144/09, LEX nr 564977). Zdaniem Sądu z uwagi na fakt, że uchwała numer (...) potwierdzała czynność dokonaną już wcześniej, identyfikacja sprzedanych środków trwałych po powierzchni działek była wystarczająca. Patrząc bowiem z punktu widzenia członków spółdzielni podejmowali oni uchwałę dotyczącą działek już sprzedanych. Gdyby ktokolwiek miał wątpliwość jakiej działki dotyczy uchwała potwierdzająca może to być przedmiotem dyskusji i wyjaśnienia na walnym zgromadzeniu członków. Patrząc zaś z punktu widzenia nabywcy mógłby on wyznaczyć termin do potwierdzenia umowy, a więc musiałby już odnosić się do konkretnej umowy sprzedaży, która została podpisana i musiała by obejmować szczegółowy opis sprzedanej nieruchomości. W orzecznictwie wskazywano na niedopuszczalność uchwał o charakterze blankietowym, takich które sformułowane są w sposób pozwalający na przyjęcie, że walne zgromadzenie członków wyraża zgodę na zbycie wszystkich lub dowolnych nieruchomości należących do spółdzielni (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.3.2007 roku, II CSK 496/06, LEX nr 301831).

Uchwała nr (...)/ (...) nie ma takiego charakteru. Odnosi się do konkretnych, możliwych do zidentyfikowania nieruchomości.

Z powyższych względów powództwo zostało oddalone.

O kosztach Sąd orzekł stosownie do art. 98§1 i §3 kpc w zw. z art.99 kpc. Zgodnie z tymi przepisami strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Powód przegrał sprawę i dlatego zobowiązany jest do zwrotu kosztów stronie pozwanej. Koszty te stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w wysokości 180 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Wysokość wynagrodzenia została ustalona w oparciu o przepis § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Sąd podziela zdanie wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r. III CZP 40/09, OSNC 2010/2/26, że w razie objęcia jednym pozwem żądania uchylenia kilku uchwał pozwanej wspólnoty mieszkaniowej, podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego strony reprezentowanej przez radcę prawnego stanowi stawka minimalna, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), niezależnie od liczby zaskarżonych uchwał.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.